

Tuần Báo Vô Vi

5 tháng 10 năm 2014

Số 206

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Luồng điện liên hệ với nhơn sinh bị cắt đứt lúc nào?
2. Thương phải thương cách nào mới đúng?
3. Toàn thân người tinh tấn ở chỗ nào?
4. Thiếu thật thà là sao?
5. Bộ đầu trống không là không nơi nào?
6. Người vợ mất chồng khi nhập liệm phải rơi lụy tại sao?
7. Ma tình quỷ dục là sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ile Maurice 09-12-96 6:15 AM 1) <i>Hỏi:</i> <i>Luồng điện liên hệ với nhơn sinh bị cắt đứt lúc nào?</i> Đáp: Thừa luồng điện liên hệ với nhơn sinh trong lúc nhơn sinh hướng ngoại, tạo thành sự tham muốn sẽ bị cắt đứt luồng điện liên hệ với Trời Đất, mất thanh tịnh và biến thành động loạn ăn ngủ không yên. Kệ: Tâm không tịnh tự gieo phiền (6) Sáng suốt không còn lại khó yên Gieo họa cho mình thêm rắc rối Bình tâm học hỏi cảm tâm yên.	Ile Maurice 10-12-96 2:00 AM 2) <i>Hỏi:</i> <i>Thương phải thương cách nào mới đúng?</i> Đáp: Thừa thương họ như thương mình thì mới đúng. Trời thương người bao phủ khắp không gian và thời gian, lúc nào cũng tận độ, tình thương của Trời Đất lúc nào cũng phục vụ và không có từ chối. Kệ: Xác thời thương mến chẳng xa rời Hồn chuyển duyên lành sống thanh thoi Quy hội thực hành không thắc mắc Tâm tu thực hiện quý thương Trời.
Ile Maurice 11-12-96 4:55 AM 3) <i>Hỏi:</i> <i>Toàn thân người tinh tấn ở chỗ nào?</i> Đáp: Thừa toàn thân người tinh tấn ở chơn tâm, tức là luồng điện phát sáng ngay trung tim bộ đầu, gọi là tâm điện. Kệ: Trung tâm khối óc mới là đường Tiên hóa không ngưng rất tỏ tường Sinh lực khai minh tâm hội nhập Đường tu chứng tỏ sáng như gương.	Ile Maurice 12-12-96 4:40 AM 4) <i>Hỏi:</i> <i>Thiếu thật thà là sao?</i> Đáp: Thừa thiếu thật thà là không chịu nhìn nhận sự sai lầm của chính mình, tu hoài cũng không phát triển là vậy. Kệ: Tự mình lường gạt không tu tiến Cảm thấy đời tư rất lụy phiền Trễ nãi không hành sao thức giác Khó mình khó tiến khó thân yên.
Singapore 13-12-96 4:30 AM 5) <i>Hỏi:</i> <i>Bộ đầu trống không là không nơi nào?</i> Đáp: Thừa bộ đầu trống không là hành giả đã tự đặt đến quân bình luồng điện trung tâm bộ đầu, tự cảm thấy bộ đầu lớn rộng lúc nào cũng thông suốt, lúc nhắm mắt thấy mình đang ở nơi khác, quên tất cả sự buồn phiền và lo âu như trước kia. Kệ: Cảm thông nguyên lý tự xa lìa Cõi tục phạm trần chẳng chấp chia Đường đạo trong ngoài đang phát triển Cảm thông Trời Đất chẳng xa lìa.	Singapore 14-12-96 8:55 AM 6) <i>Hỏi:</i> <i>Người vợ mất chồng khi nhập liệm phải rơi lụy tại sao?</i> Đáp: Thừa đó là tình cảm tự nhiên không cảm được nước mắt trong lúc sắp biệt ly. Ngược lại người tu thiền cảm thức điều sanh ly tử biệt thì thâm tâm chúc nhau thượng lộ bình an, theo định luật nhân quả mà tiến hóa. Kệ: Tình thâm nguyên lý đậm đà độ Thượng lộ bình an hồn tiến hóa Sống động vô cùng trong đại nguyên Bình tâm siêu thoát hướng thanh hòa.
Singapore 15-12-96 5:20 AM 7) <i>Hỏi:</i> <i>Ma tình quỷ dục là sao?</i> Đáp: Thừa ma tình là chuyển trực điện tâm giao tạo thành dâm tánh, ham muốn và ích kỷ. Quỷ dục là muốn thỏa mãn sự mong muốn. Ma tình quỷ dục đạt thành kết quả của nó chỉ có hại tâm lẫn thân, mau già và mau yếu mà thôi, đến giờ phút lâm chung rất sợ sệt, hồn bơ vơ và yếu ớt. Kệ: Tâm thân bất ổn điện không dồi dào (8) Sợ lạnh sợ dơ chẳng thấp cao Trôi chảy bình bình trong giới trực Tâm linh vắng mắt thở phì phào.	

Nguyên Diễn Chung Hình (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Thưa ông Tám cho con nhiều cái sáng suốt, người con tối tăm quá ông Tám, những cái mà con gặp, ông Tám vì từ bi cho con biết trước, không những cho biết trước mà ông Tám cho cái toa để con tự trị, có sự an ủi trước khi xảy ra mà sao con tối tăm quá ông Tám, không biết vì cái đó là cái nghiệp con phải trả trong giai đoạn này.....

Thầy: Bởi vì nó đương sửa cái tánh, cái tánh mình nóng. Thấy vậy chớ nó còn nóng còn buồn, cái đó nó phải đựng phải, nó dồn một cục rồi mình thấy cái cục đó nghĩa là rồi. Rồi đó tập trung có bao nhiêu buồn rồi đó, mình phải giải nó ra. Cái kỳ chót ai cũng vậy, rồi ráng làm pháp luân, ráng tu không bỏ, nhất định tôi phải bỏ cái cục đó ra. Cái cục buồn, cục giận đó tôi phải liệng nó đi, thấy không? Cục hờn giận nó phải ly khai tôi, nhưng mà tôi phải cố gắng mượn cái thanh pháp ở bên trên giải nó. Bởi vì người tu nó phải lọc cái sáng nó tới, cái tối nó phải dồn cục. Nó dồn cục nó làm mình còn buồn hơn hồi trước nữa, cảm thấy mình khổ hơn hồi trước nữa. Rồi từ cái khổ đó mình giải lần lần lần, nó hết khổ rồi thôi, mình giẫm trên cái khổ mà sống đâu có còn khổ nữa, thấy không? Nhưng mà phải qua cái giai đoạn đó, nhiều người khóc ghê lắm. Nhiều người cái tánh bồn xền này kia, thiên rồi khóc, khóc nức nở, khóc khóc khóc... Nhiều người nửa đêm thiên rồi nhớ tới tôi cũng khóc, khóc, khóc.. khóc gì khóc họ thấy họ làm không được, họ tức họ khóc thôi. Nhưng mà cái khóc đó, nó khóc một thời gian rồi, nó mới sửa cái cơ quan nó tốt lại, sửa cho cái gan nó tốt lại. Rồi nó buồn một thời gian rồi nó sửa cho nó tốt, nó hết. Cái trạng thái đó tôi đã có rồi, trước kia tôi cũng có hết. À! Rồi muốn, muốn, hồi trước tôi cũng muốn, muốn tới gần ông Tư để ông Tư mách coi có cái gì. Ông đâu có mách mình, ông chỉ nói chuyện tu thôi. Ông không có mách như tôi mà tôi mách cho bạn. Ông không có thì giờ mà mách, rồi về tu. Ông không có cơ hội ông ngồi, ông nói như vậy để mà các bạn nghe trong đó tôi có phần sự thắc mắc nội tâm từ người này tới người kia, không có làm điều đó, nhưng mà mình phải dòm cái gương lành đó mà mình tiến tới. Hồi người ta lớn tuổi hơn mình chắc là họ đã qua nhiều chặng khổ thử thách

hơn mình. Tại sao mình mới đạt tới một chút khổ là mình la, than trời trách đất, làm cho nội tâm bất ổn, làm cho gia cang bất yên, tại sao? Tại mình thiếu tu, thiếu tu ở nơi nào? Đêm nào tôi cũng tu mà nói tu thiếu tu. Thiếu tu ở kiếp trước, bây giờ phải bồi ở kiếp này gấp hai gấp ba lần. Rồi tu nữa nó tới, rồi nó giải, bây giờ học cái đại hồn mà. Còn nếu mà bạn không chịu học; ai chun vô, ai dám vô đó can thiệp mà ai giúp cho mình được. Trong cái con khốn cùng mà mình đã tạo cho mình, chớ còn vạn năng của tạo hóa đã giúp mình từ đầu chí chân bất cứ giờ phút nào, nếu không giúp bạn không có hơi thở đâu, thấy không? Bạn biết nóng, biết lạnh là có sự giúp, rồi quần chúng cũng vẫn giúp bạn nếu bạn chịu khai tâm mở trí ra thì quần chúng giúp, còn bạn cứ ôm ấp hoài ai giúp bạn, thấy chưa? Quần chúng là để không có khó khăn, mình phải thật thà với họ là họ giúp, thấy không? Đó, ngay trong gia đình cũng vậy: thật thà hơn. Tôi như cục bột tôi nói thiệt hết như vậy đó rồi sao sao đó, kia quyết định, bên trên sẽ quyết định. Rồi thử làm một thời gian thấy cái gì cũng xong hết, rồi mình mới tu. Cho nên tôi dặn nhớ có bốn câu thôi đó:

“Tịnh xá nơi tâm bở bạn hiền

Thành tâm tu luyện phước triền miên”

Là thành thật với mình, thành thật với gia cang

“Minh tâm kiến tánh là điều giác”

Mình hiểu sự sai lầm của mình, mình sửa mới là giác.

“Vạn vật quy nguyên thấu diệu huyền”

Để cho nó phát triển thôi đừng có ngăn cản nó, thấy không? Thì mới thấy cái huyền diệu ở bên trên, thấy không? Cho nên, đừng chạm mà chúng ta tiến được sau này chúng ta mới giúp người khác được, chính tôi ở trong tình trạng đó, tôi làm như thế này thế này. Cho nên, tôi chỉ có nói các bạn thiên rồi, các bạn nhớ viết tâm trạng các bạn đương thiên mà nó buồn viết vô. Mười đêm buồn hết mười đêm rồi làm nữa, rồi đêm thứ mười một nó mở bằng cách nào bạn viết vô. Đêm thứ mười hai nó mở bằng cách nào bạn viết vô. Bạn thấy còn có chỗ gỡ mà,

rồi lần lần nó hết buồn, nó tới vui cũng viết vô. Cái đó là cái tài liệu giúp đời, chứ không muốn các bạn ngồi suy tư xem sách rồi đặt ra những lý thuyết này, lý thuyết kia, lý thuyết nọ, cái kêu bằng phỉnh người và phỉnh mình không có lợi, thấy không?

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Thì vậy đó, bây giờ mình còn yếu, nếu mà mình đi tới cái thanh điền của một vị Phật thì nó vật mình không ngã, mình còn trước nó mới hút mình, thấy không?

Bạn đạo: Chúng tôi thấy xấu hổ quá, nếu như ngày xưa trong cái Đại Thánh, hiện tại Đại Thánh cho biết trước, cho tôi thấy tôi tối tăm quá, cho biết trước, lo trị an ủi trước cũng không giải quyết được.

Thầy: Đó là sáng suốt. Sáng suốt là thấy mình tối tăm, nhiều người tối tăm không thấy sự tối tăm của họ. Cho nên ở đời có hai chữ ngoan cố là vậy, thấy không? Rồi bây giờ mình tối tăm mà mình thấy sự tối tăm của mình, mình là thẳng sáng suốt, phải tiến tới nữa để cho nó hết tối tăm, mình có một lẽ lối giải tán sự tối tăm. Sự tối tăm là bóng tối chẳng có cái gì hết nhưng mà mình đem ánh sáng cho nhiều, dồi dào vô thì cái tối tăm nó phải đi. Tôi bó tay chẳng còn gì nhưng mà tôi chỉ biết có Nam Mô A Di Đà Phật là được rồi. Tôi đem sự sáng suốt, đem cho nhiều để dạy tất cả vạn linh trong cái cơ năng tiêu thiên địa này, cho nó thích hợp cái cơ Trời tiến hóa, thấy không? Thì tôi không có khó khăn gì.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Nó nhẹ, bởi vì sau này chừng nào cái điền nó nhẹ đi lên trên nó không có quy định giờ. Ở thế gian cái tần số ở thế gian này nó còn giờ giấc, còn bạn lên tới trên không trung rồi vô thời gian, vô không gian. Lúc đó nó không có giờ, cái điền chuyển tới cả ngày thiền chớ, cả ngày nhớ tới chuyện tu chớ, cả ngày tiến giải cái trước điền chớ, đâu phải giờ tu tôi mới giải, thấy không? Khi mà vượt ra đó rồi cả ngày giải. Cho nên, tôi kêu các bạn co lười rằng kệ rằng niệm Phật rồi các bạn thấy sự hiệu nghiệm rõ ràng, giờ nào các bạn cũng làm vui cho tất cả mọi người. Bởi vì làm vui được nội tạng mình là làm vui cho tất cả mọi người được, thấy không? Đó, đã tiến giải đem sự sáng suốt ở đó nó không không gian, không thời gian nữa. Nó không có quy định tôi không giờ hay giờ nào, Tiên Phật tới với mình giờ nào cũng được hết, nếu mình thanh tịnh, thấy chưa? Còn nếu chúng ta không thanh tịnh mà có cầu cận, có bái bạc, có quỳ lạy cũng chẳng có ai tới, bởi vì không thanh tịnh. Bởi cái thanh tịnh nó tới với thanh tịnh chớ không có tới với không thanh tịnh được, thấy không?

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 7/8/1977)

Hương Tâm

Kính Thông Báo: Xin quý bạn vui lòng hướng tâm cầu nguyện đến ông : TĂNG HI, sanh năm 1931, mất lúc 5:20 chiều ngày 27/9/2014 (nhằm ngày 4 tháng 9 năm Giáp Ngọ) tại ấp chợ Mỹ Thạnh, xã Mỹ Lồng, huyện Giồng Trôm, tỉnh Bến Tre, hưởng thọ 84 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Ông Tăng Hi là cậu ruột của bạn đạo Cao Thiện Phước, Cao Quý Lang, Cao Thu Hương, Cao Phước Còn ... ở Mỹ Tho & Úc Châu.

Thành thật cảm ơn quý bạn hiền.

Thiền Đường Mỹ Thiện kính báo.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ ĐỨC QUỐC

Kính thưa Thầy,
Con tên là T, đang tu theo Pháp Lý Vô-Vi được 2 tháng nay từ lúc Thiền Ca Paris. Con có thắc mắc như sau:

- * Lúc nằm thờ Chiêu Minh bị nặng ở ngực, hít vào không được nên con không thể tập Chiêu Minh.
- * Đôi lúc con thấy tâm con phẳng lặng nhưng sao tim con đập nhanh và hồi hộp.
- * Nhiều lúc khi con lái xe, con thấy hai con mắt nóng lên, con nghĩ là hỏa tam muội bốc lên là con thấy bị đỏ mắt.

Kính xin Thầy chỉ dạy.

Con còn trẻ, mong gặp được Thầy và con thấy rất thương Thầy. Con không muốn gì cả chỉ muốn tu. Nhưng con không có đủ tiêu chuẩn ở lại Đức và phải về lại HN. Sau khi về HN con mong được mở thiền đường và tu tiếp. Mong Thầy cho ý kiến.
Thương kính,
T.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

T con,
Thầy nhận được thư con, được biết con thành tâm truy tầm chơn lý. Pháp Luân Chiêu Minh con không làm được; điều đó chứng minh ruột con không khỏe. Con nên thanh lọc bộ ruột. Con có thể liên lạc anh Trí, để anh nhường lại cho con thuốc thanh lọc và phải thành tâm co lười răng kẻ răng niệm Phật liên tục, nhiên hậu mới giải được trục khí trong nội tâm. PLVVKHHB giúp con tự khai thác tim, gan, tỳ, phế, thận của chính con nhiên hậu luồng điện mới trụ hoá trên trung tim bộ đầu, phần hồn sẽ

được thanh nhẹ và thoải mái. Tu cho chính con trước, khai thác chính con nhiên hậu thức hoà đồng mới hoà hợp với cả căn khôn vũ trụ. Lúc ấy con sẽ xét rõ, phần hồn là vô sanh bất diệt, thực hành hướng về thanh tịnh tu tiến thì sẽ giải được nghiệp tâm lẫn nghiệp thân từ nhiều kiếp, sẽ quy hội luồng điện của chơn tâm, hội nhập với thanh quang của đại bi thì con sẽ vui từ đời lần đạo, nhìn đời là tạm mà thôi, cố gắng nuôi dưỡng phần hồn tiến hoá. Đó là thật sự lo cho tương lai. Con siêng năng hành pháp, khai thông lấy chính con, nhiên hậu mới mở thiền đường chung hợp với bạn đạo, và sẽ tạo được từ trường tốt, mọi người sẽ gần con và sẽ được an vui. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ TEXAS

Dallas 8/1/97
HAHV Dallas/Fort Worth
Kính gửi Đức Thầy

Kính thưa Đức Thầy,
Chúng con bạn đạo Vô Vi Dallas/Ft Worth có đôi dòng kính thăm Đức Thầy, và xin thỉnh ý Đức Thầy về việc phát tâm của chúng con.
Nhân buổi họp bầu lại tân ban chấp hành vào ngày 7-12-96. Anh em chúng con đã phát tâm để thực hiện một chương trình phát thanh VOV1 trên Đài phát thanh Radio Việt Nam tại Dallas/Ft Worth. Chương trình này được phát với chủ đề PLVVKHHBPP do HAHVDFW thực hiện. Chương trình được phát thanh hàng tuần, thời gian là một giờ, vào ngày chúa nhật với các đề mục như sau:

- 1/ Giới thiệu PLVVKHHBPP
- 2/ Vấn đáp về Thiền Vô Vi theo PLVVKHHBPP

a/ Thiên và dưỡng sinh

b/ Sức khỏe và tâm linh

3/ Bài thuyết pháp của Thầy

4/ Những bài nhạc trích trong Thiên Ca

Vậy chúng con xin trình và thỉnh ý Đức Thầy về sự phát tâm trên. Hầu chúng con có cơ hội phục vụ những người kế tiếp và đền đáp công ơn dạy dỗ của Đức Thầy.

Chúng con xin thành tâm cảm tạ Đức Thầy. Kính chúc Đức Thầy vui mạnh.

TM BCH HAHVV Dallas/Fort Worth

Kính thư,

Lvm

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

M con,

Thầy vui nhận được thư con cộng với sự phát tâm của chính con muốn đưa đạo vào đời là một điều lành.

Thầy đã và đang soạn thảo cùng anh Được và chị Kiều Hoà, sẽ làm một chương trình phát thanh thống nhất, rõ rệt từ Cali và khắp các nơi. Vậy con cố gắng chờ đợi kết quả sau khi đã soạn thảo và sẽ gọi đến con đầy đủ, lúc đó con mới phát hành, vì chuyện radio không phải dễ, khởi đầu tốt sẽ kết quả tốt. Khi phát thanh rồi, không thể sửa chữa, phải tiến tới tinh thần phục vụ tới cùng. Cảm ơn sự đóng góp của con và các bạn đạo tại Dallas. Chúc các con tu hành tinh tấn.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

CÂU HỎI TỪ MONTRÉAL

Hỏi: Trong mục Bé Tám thầy có nói làm phước sẽ được mau trở về với thiên tánh, vậy thiên tánh là sao?

Xin cảm ơn thầy.

Đáp: Thiên tánh là khối óc con người đều có ý lực tự vệ và phát triển dù bất cứ ở trường hợp nào xảy đến. Thiên tánh là vô cùng. Chúng ta thực hành PLVV đều nuôi dưỡng thiên tánh thì mới có cơ hội giải nghiệp tâm, buông bỏ tình đời đen bạc thì mới khôi phục được ánh sáng vô cùng.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

PT ngày 30 tháng 7 năm 1996

Kính thưa Thầy,

Con là HH, cùng quý chị em bạn đạo Long Thành, Đồng Nai, Sông Bé cùng thực hiện một tháng của khoá Sống Chung Tu Học lần đầu tiên tại Việt Nam.

Thưa Thầy, được biết sự lợi ích của việc sống chung giữa bạn đạo với nhau. Quý anh chị bạn đạo có thành ý mở khoá Sống Chung tại nhà con ở PT. Thật là điều bất ngờ lớn với con. Con vô cùng lo lắng.

Kính thưa Thầy, chỗ con đang ở, bản thân con chưa có giấy tạm trú. Con cố định tâm, con nghĩ ra đây là ý của Thầy, thì sự lo lắng tan dần trong ý của con. Kính thưa Thầy, về mặt hữu vi, thì có lúng giằng ủng hộ. Về mặt tinh thần, thì gồm có quý anh TN, VCT, anh C, anh N, anh NC, anh chị BL, anh Đ, chị H và quý bạn đạo khác tích cực đến viếng thăm cùng nhau tham thiền vào buổi trưa trong bầu không khí thật là ấm áp.

Kính thưa Thầy, khoá học kết quả rất là mỹ mãn vào ngày 29-07-96. Kính xin Thầy cho con lời dạy ở khoá sau.

Thưa Thầy, giờ đây con mới biết sự cộng điển chung thiên thật là quan trọng. Riêng con nhận thấy sự công phu vượt bậc con không ngờ được. Chúng con nguyện nghe lời Thầy dạy, cố gắng hành pháp, tu sửa nhiều hơn để được gần Thầy.

Chúng con đồng tâm đánh lễ Thầy.

Thay mặt,

HH

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

HH con,

Thầy vui nhận được thư con bằng lòng sống trong nhịp sống chung hoà bình hướng về tinh thần phục vụ của Thượng Đế mà hành sự Đó là điều cần thiết trong giai đoạn này Tu để hiểu mình và hiểu sự ban ơn dồi dào của Thượng Đế trong giai đoạn thiên cơ biến chuyển này

Bằng lòng nhịn nhục, thực hành PLVVKHHBPP tự khai mở tâm thức và dâng hiến hạnh đức cho Chư Phật, hành triển hướng tâm về Thượng Đế, tức là

mọi hành giả tại mặt đất sẽ có cơ hội thoát nạn khi còn nghiệp sát. Vì vậy khắp các nơi trên thế giới biết được Vô Vi thì sẽ có cuộc sống chung tương ngộ pháp mầu trong tâm thức. Đêm đêm chúng ta lo hành tu thì chắc chắn chúng ta sẽ có cơ hội hội nhập với thanh quang của Thượng Đế, xây dựng tinh thần phục vụ cho chung. Thế gian mang nạn vì không biết thực hiện khí giới tình thương và đạo đức mà thôi. Ngày nay hành giả Vô Vi thành tâm tu tiến, sẽ

đem khí giới tình thương và đạo đức hỗ trợ cho nhân dân.

Chúng con nên hướng về thanh tịnh để rõ tinh thần phục vụ của Thượng Đế đối với quần sanh là vô cùng tốt đẹp. Chúc các con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 14 tháng 6 năm 1980
MẤU ÁI 23

Hành hương điệp điệp trùng trùng
Dù cho lặn hụp cũng vùng tiến lên
Trí tâm vẫn giữ vẫn bền
Cảm giao đời đạo đạt nền hư không.

Thực hành mới rõ hư vô
Mẹ không buông bỏ cơ đồ hóa sanh
Đêm ngày vận chuyển cho thành
Tùy theo duyên nghiệp mẹ sanh hiếu hòa.

Chẳng còn sợ nắng ghét mưa
Đổi thay Trời muốn tạo vừa cán cân
Giúp cho giải tỏa một phần
Giúp cho hiểu lý ân cần sửa sai.

Biết Trời chẳng dám sân si
Biết cha càng rõ người vì các con
Mẹ thương tâm vẫn mỗi mòn
Mong con sớm giác chẳng còn si mê.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Ba Mươi Bốn (tiếp theo)

ĐẠO CÔI BIÊN GIỚI ÂM DƯƠNG

XEM CẢNH NHỮNG NGƯỜI ĐƯỢC TRỞ VỀ TRỜI

...
Tế Phạt: Chớ ngại ngừng, khó được lắm đấy. Dương Sinh có thể thỉnh vãn thêm những vị được lên thiên đường khác.

Dương Sinh: Thưa vâng. Xin hỏi cô nương, tôi thấy tuổi cô còn nhỏ, có sao lại được may mắn lên thiên đường.

Cô Nương: Xin bái kiến đức ân sư Tế Phạt, bữa nay sư sinh được dịp may mắn hạnh ngộ tại nơi này, trong lòng đệ tử vô cùng cảm động, xin thỉnh vãn tại sao ân sư không ban nhiều công đức tại thế độ chúng sinh tu đạo, để có thể giúp họ mau được gọi về trời giống như đệ tử?

Tế Phạt: Tại thời, tại mệnh, chớ có tiếc thương. Đệ tử rất kính trọng lão tăng, được lão tăng hóa độ nay đã thành chính quả. Chỉ vì kiếp trước và kiếp này đệ tử còn mắc chút nghiệp duyên với song thân, nhưng hôm nay duyên nghiệp đã dứt sạch, nhục thể bị tổn thương, nhưng nguyên linh được thoát xác về trời, đệ tử hãy nhìn kia, đức bồ tát Văn Thù đã tới độ đệ tử về tây phương, mau mau lạy chào.

Bồ Tát Văn Thù: Miễn lễ, hãy đứng lên, chúng ta có duyên thầy trò, chỉ vì đệ tử còn mắc chút duyên phàm thế, cho nên phải chịu luân hồi một lần, tới nay trả xong món nợ nghiệp duyên, nguyên linh đệ tử được phép trở về tây phương. Xin cảm tạ Tế Phạt đã hóa độ, khai mở trí huệ cho đệ tử của tôi trong thời gian tu luyện, nên bữa nay mới có thể dứt nghiệp thoát trần.

Tế Phạt: Văn Thù chớ khách sáo, đó chẳng phải là hoàn toàn nhờ ở sự hóa độ của tôi, mà chính là nhờ ở thiện căn cùng tài năng tu hành đạo đức của đệ tử đó thôi. Dương Sinh có thể tiếp tục phỏng vãn thêm những vị được lên thiên đường cao minh chân chính khác.

Dương Sinh: Thưa tuân lệnh. Những người đi trên đường lớn về trời, người nào người nấy về mặt đều lộ vẻ vui tươi, tôi nhìn các vị đó mà tự thấy rằng tương lai của mình cũng có được nhiều hi vọng. Xin hỏi vị, vị đi đâu đây?

Tôn Giả: Tôi tới tây phương yết kiến đức Thế Tôn.

Dương Sinh: Tuệ căn của vị sâu dày, công đức lớn lao, hào quang trên đầu sáng chói, vị có thể cho biết về phương pháp tu trì ở thế gian của vị không?

Tôn Giả: Năm hai mươi tuổi tôi xuất gia được độ làm tăng, vào cửa “không” tôi thực hành bốn tướng là: “không tranh với người, không oán than Phật, không khinh ngoại giáo, không tham dục như chúng sinh” (*Bất dĩ nhân tranh, bất hướng Phật oán, bất khinh ngoại giáo, bất tham chúng dục*). Chỉ tu có bốn hạnh đó thôi, còn hoàn toàn chẳng có công đức gì cả.

Tế Phạt: Vì khác hẳn đám tục tăng, không tham gia vào các công việc của chúng sinh phàm tục rất là siêu việt, do đó mà ngày nay có thể đi thẳng tới tây phương, xin chia vui cùng vị.

(còn tiếp)

